

Wiadomości krajowe.

Uwiedomienia

C. K. Rządu krajowego.

I. Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 24. Lutego r. b. i stosownie do przepisów najwyższego uniwersału z d. 8. Grudnia 1820 nadał raczył Karolowi Schoen i Józefowi Ruziczka, uprzywilejowanym fabrykantom oleju w Wiedniu na przedmieściu Laingruba zwanem, pod Nrm. 184 mieszkającym, pięcioletny przywilej na wynalazek sz dzikich kształtów lub zółdździ wszelkiego gatunku, i z obydwóch razem, tudzież z przymieszania tychże ze zbożem i płodami bulwowemi, robienia wódki i winnego spiritusu, z przyiemnego smaku i o'rodu im właściwego; wyrabiania ze spiritusu winnego najlepszych gatunków likieru, rumu i alkoholu, i spotrzebowania jednéj części drożdzy czyli braby na robienie dobrego octu.

II. Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 24. Lutego r. b. i stosownie do przepisów Patentu z d. 8. Grudnia 1820 na przedstawienie C. K. nadworney Kommissyi handlowéj z d. 15. Kwietnia r. t. uczynione raczył, Anna d. 15. Kwietnia r. t. uczynione raczył, A. loizemu Baronowi Königshronn w Gracu przy ulicy Panskiej Nro. 113 i Doktorowi E. lard Romershauser w Acken mieszkającemu, nadać 5letny przywilej na wynalazek nowego sposobu palenia i ulepszenia gatunku wódki, co do istoty na tem zasadzającego się: 1) iż za pomocą tego aparatu za jedném przepędzeniem prosiu z rohoty zyskują spirytus moczny niemający w sobie nic prostki i z takiego robią wszelkiego rodzaju naczystsze tynktury, rosolisy, likwory i olejki pachniące i 2) iż główne urządzenie tego aparatu użyte być może do każdej zwyczajney gorzelni z małym kosztem.

III. Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 6. Kwietnia r. b. i stosownie do przepisów Patentu z d. 8. Grudnia 1820 raczył J. ańchowi Bernhardt Doktorowi medycyny z Lissy w Wielkim Xięstwie Poznanskim a teraz w Wiedniu, na starym Wiedniu

Nro. 180 mieszkającemu, nadać 5letni przywilej, na wynalazek: sposobowaniem chemiczno-mechaniczném wyrabiania skóry z części zwierzęcych dotąd mało lub wcale do użytku technicznego niepotrzebowanych, która to skóra do robienia wielu rzeczy, do których skóry zwyczajnéj używano, służyć może i łączy następujące korzyści: 1) iż wszystkie rzeczy z tej skóry robić się mające, przody ukształcone, a potem dopięro w skórę zupełnie przemienione zostaną, przez co szwy i wszelkie widoczne spoienia stają się niepotrzebnemi; 2) iż ta sztuczna masa, nie tylko jest tansza, ale i wodotrwała i wszelki płyn daleko się trudniej wciska, jak do skóry zwyczajnéj; 3) że z teyże saméj masy robić można także narzędzia chirurgiczne jak n. p. katedry, *bougies cmenodochieue* (steczki chirurgiczne) daleko wygodniéj i taniéj, jak z elastyczney żywicy; nakoniec 4) iż tą masą pokrywać różne płaszczyny dowolnéj wielkości bez żadnego zszywania.

IV. Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 20. Kwietnia r. b. i stosownie do przepisów Patentu z d. 8. Grudnia 1820 na przedstawienie C. K. nadworney Kommissyi handlowéj raczył Henrykowi Hausmann mieszczaninowi i szychterzowi w Lincu, pod bramy kowalską (*Schmidtther*) Nro. 24 mieszkającemu, nadać przywilej 5letny na wynalazek: «dwóch narzędzi, służących do najdokładniejszego oznaczenia odległości wyrzutu, od środkowego punkta kolu przy strzelaniu do tarczy, a gdy znajdujący się przy tych narzędziach cyrukuł, każdy przedmiot dziesięciokrój pomusza, może być także do innego użytku przydatnym.»

V. Najjaśniejszy Pan na uczynione sobie ze strony C. K. nadworney Kommissyi handlowéj najniższe przedstawienie, najwyższą uchwałą z d. 27. Kwietnia r. b. i stosownie do przepisów najwyższego uniwersału z dnia 8. Grudnia 1820 nadał raczył Karolowi de Fabrieci malarzowi mieszkającemu w Kottlingbrunn Cyrkulu Unterwienerwald zwanego, pięcioletny przywilej na wynalazek wyrabiania z tektury na sposób plastyczny wszyst-

kich gatunków figur, a nawet kolosalnych postaci zwierzęcych, które figury co do kształtu i farby tak postaci prawdziwéj jak i zmniejszonej, do natury bardzo podobne są.

Przy Lwowskim C. K. Sądzie Szlacheckim zawakowało miejsce Ingrossisty tabularnego z roczną pensją 600 ZR. i z promocyją na wyższy stopień pensji 700 ZR. — Ci, którzy to miejsce otrzymać chcą, podadź małą swoje allegatami należycie opatrzone prosby w czterech tygodniach, rachując od dnia ogłoszenia albo wprost do wspomnianego C. K. Sądu Szlacheckiego, albo jeżeli już w służbie publicznej zostają, przez swoje przełożone Władze.

— Z Wiednia d. 13. Czerwca. —

Podług urzędowego doniesienia nadeszłego z Medyiolanu do C. K. najwyższego Ochmi-strza, Xiążęcia Trauttmannsdorfa, Arcy-Xiężna Maryia Ludwika małżonka Arcy-Xiężcia Raynera, Wice-Króla, Lombardzko-Weneckiego Królestwa powita szczęśliwie syna d. 6. Czerwca o godzinie 3tej. Tak dostojna położnica jak i tey nowonarodzone dziecko znajdują się w dobrem zdrowiu, ile tego okoliczności dozwalają. Nowego Arcy-Xięcia ochrzczono z wody zaraz po urodzeniu, lecz uroczysty obrzęd chrzcina później dopiero będzie się odbywał, na którą to uroczystość sam Arcy-Xiężę Wice-Król dzień przeczynać raczy.

N. Pan raczył Jana Barona Kutschera Jenerała Adjutanta, Komandora Austr. Ces. orderu S. Leopolda, Marszałka polnego i Właściciela pułku piechoty Nr. 28 w dowód szczególnego zadowolenia z tyloletnich onegoż usług, mianować rzeczywistym tajnym Radcą, z uwolnieniem od tax, którego to urzędu złożył d. 8. Maia r. b. w ręce C. K. Mości przy sięgę.

Kurs Wiedeński z dnia 12go Czerwca: Obligacyo długu Stanu 5 procentowe w M. K. 81 1/2 — Obligacyo na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 na 100 ZR. M. K. — — — — — Obligacyo na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. K. 100 2/3. — Certyfikaty na pożyczkę z r. 1821 za 100 M. K. — — — — — Kurs na Augsburg za 100 Kur — — — — — Usc. — — — — — Moneta konwencyjna za 100. 249 7/8. — Akcye bankowc, iedna po 926 ZR. M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

Monitor z d. 1. Czerwca zawiera następujące telegraficzne doniesienie z Madrytu z d. 28. o 10 godzinie z rana:

Jenerał Major do JW. Ministra Woyny.

„Jenerał Vallin dopędził o 6 godzinie z rana w Talavera de la Reyne woysko rewolucyjne, które się cofnęło z Madrytu.“

„Skladalo się z 3,000 piechoty i z 500 koni. Nieprzyjaciel odważnie napadnięty pierchnął raptownie, zostawwszy kilku zabitych, wielu raniomych i 60 ienców, między którymi znajdował się Podpułkownik i wielu Oficerów.“

„Odebraliśmy mu także piętnaście wozów obładowanych żywnością i kasę z 8000 piastów złożoną.“

„W późniejszym liście z Gerony z d. 28. Maia (umieszczonym w Monitorze d. 2. Czerwca) wyrażono: „Mina idącego San Felii de Sasseraz apotém do Moi, znajdowała się d. 26. z rana we 2400 ludzi pod Viehem. Miasta bronilo tylko 400 ludzi ósmego liniowego pułku, i cztery kompanie batalionu Romagozy, ogółem 800 ludzi. Od głównych odparty wchodów usiłował przedrzeć się przez waly, lecz ten nowy atak zupełnie mu się nie udał. Zrobił odwrót ku S. Felii de Sasseraz o 11 godzinie po południu, a 60 ludzi zostawił na pobojowisku. Raniomych swoich, których liczba znaczną była, zabrał z sobą. Strata nasza sklada się z 5 zabitych, i koło 30 raniomych. Romagoza i jego żołnierz bili się walecznie. Rozpacz zapewne musiała Minie podszepnąć tę czynność.“

Monitor z d. 2. Czerwca zawiera następujące doniesienie Marszałka Moncey do Ministra Woyny:

„Arens de Mar d. 27. Maja 1823.“

JW Panie! Jak już miałem honor donieść JW Panu, d. 25. wyruszyłem po południu z Gerony do Tordery, gdzie dopiero koło 1 godzinie zrana dnia następującego (d. 26.) stanąłem. Wyjechałem dla rozpoznania zamku Hostalrich, który oblegał batalion Francuzki i Hiszpański. Dniem wprzód opanowano miasto leżące niżej basztów twierdzy, osadzone było 2 kompaniami granadyerów, których ztamtąd wypędzono, a którzy potem zamknęli się w twierdzy. W tey rozprawie wyszczególniali się rojalisci pod sprawą Antonia Coll (Mozen Antoniego). W zamku tym znajdnie się niezdrówna woda, przeto załoga robi często wy-cieczki dla dostania wody ze źródła, które leży pod ogniem ręcznej broni. Rozkazałem wglądać w to Jenerałowi inżynierów, iakoteż Oficerowi dowodzącemu na owem miejscu, czyby nie można dokazać tego usiłowania, ażebyśmy bez znacznej straty w ludziach odebrali owo źródło.“

»Generał Curial niezmiernie dałe pochwały woysku JK Mości, które okazało tyle zapatu pod Mataro w nieprzewiedzianym ataku przez dywizyje Lloberesa i Milansa.«

»Otrzymałem od Jenerala Donnadieu list z Manrezy datowany d. 24. t. m., w którym mi donosi, że Mina, stojący dnia poprzedzającego w 3 tysiące ludzi w Surji, wyruszył do Avino przez Cellent i że kilkanaście wystrzelono z ręcznej broni na jego woysko pośpieszające w kierunku ku San Feliu de Sasserat, a chcące się cofnąć do lasowogórzystych okolic, leżących między Vichem, Ripollem i Bergą. Donosi dalej, że skoro tylko woysko jego wypocznie sobie, będzie znowu ścigało nieprzyjaciela, którego zupełna klęska od iednej potyczki zawisła.«

»Wyjadę ztąd celem oglądania stanowisk pod San Seloni i Granollers, gdzie na mocy danych rozkazów woysko piątej dywizyi ma być rozstawione.«

»Mam honor i t. d.«

»Moncey.«

O bezowocnem uderzeniu Myny na miasto Vich zawiera Monitor z d. 1. Czerwca następujący wyjątek z listu pisanego z Geronny d. 27. Maia: Odhąd Marszałek Moncey przeniósł swoją główną kwaterę do Granollers, po części tylko niewamy wiadomości o wypadkach wojny. Dzień dwudziesty szósty zdawał się być dniem, w którym nieprzyjaciel chciał użyć na wszystkich miejscach całej siły swojej. Mina zgromadził wszystkich swoich żołnierzy, by uderzyć na Vich; miał mieć pod tym miastem 4,000 ludzi, gdy Francuzów było w niem tylko 400, a 400 pod Jeneralem Romagosa. Mimo tego dłonią zwycięską odparł atak Myny na wszystkich punktach i zostawił pod murami tego miasta wielu zabitych i ranionych. Nagły odwrót nieprzyjaciela dał powód do powszechnie rozchodzący się wieści, że Mina ciężko raniony został. Dnia tego samego załoga Hostalrychu powszechną zrobiła wycieczkę, której ten tylko był skutkiem, że poniosła znaczną stratę w zabitych i ranionych. Miejsce to ma być bardzo źle opatrzone żywnością.

Podług Dziennika Madryckiego z d. 20. i 26. Maia rozkazała tymczasowa Junta, ażeby imie D. Franciszka Elia, iednego z ofiar wściekłości rewolucyjnej, ciągle znajdowało się w spisie podług urzędu, które wedle lat stałoby piastował; ażeby placu Je-

nerala Poręcznika wdowie jego, Donnie Lanrency de Lesaur, aż do śmierci oddawaną była i ażeby mu czyniono honory jako Jenerałowi Kapitanowi. Tymczasowa Junta mianowała oraz Kadeta D. Bertranda Kapitanem piechoty. Postanowiła wreszcie, by dzień 1. Czerwca był we wszystkich kosciołach uwolnionych prowincyi, jako dzień wspomnienia rojalistycznych Hiszpanów obchodzony nabożenstwem, na którym ma być przytomne tak cywilne jak i wojskowe Władze. Na wstępie tego rozporządzenia powiedziano: »Tymczasowa Junta Rządu Hiszpanii i Indyi — rozważywszy, że rewolucyjne stronictwo ubiegało się o zachowanie pamiątki bohaterów wiarotomstwa i ich niecie imiona zapisało złotemi literami w sali posiedzen, tem bardziej powinien Naród bogobojny u stóp Ołtarza błagać zmiłowania boskiego za tymi godnymi Hiszpanami, którzy potracili życia swoje tak w sądach jak i z orężem w ręku ku obronie Religii i Tronu — postanawia przeto i t. d. i t. d. Dziennik wyszczególnia potem to wszystko, co Junta dotychczas uczyniła. Dnia pierwszego swojego wprowadzenia posłała nadzwyczajnych gonców do wszystkich Europejskich Gabinetów, celem uwiadomienia tychże o założeniu tymczasowego Rządu i o postępach broni rojalistycznej. Dnia drugiego zrobiła podróż do Tolozy, gdzie stanęła d. 10., a po drodze od wienych mieszkańców Guipusci odbierała rzetelne dowody przychylności. W bramach Tolozy zastała zgromadzoną całą ludność tego miasta, Duchowienstwo, wszystkie znakomite osoby ozdobione były białemi wstążkami na znak przynięrza i wdzięczności orężom sprzymierzonych. — Junta oswiadczyła także za samowładny i nieważny wyrok Stanów wydany przeciw 69 Deputowanym znanym pod nazwiskiem: »Persós« i rozporządziła, ażeby powrócili do wszystkich godności i miejsc, jakie piastowali przed d. 6. Marca 1820 roku. Upoważnia owych 69 Deputowanych, by aż do uwolnienia Króla Jmci, nosili krzyże podobne do orderu S. Hermenegildy, na którego bocznym stronie ma się znajdować popiersie Króla z podpisem: »Spes et fortitudo in adversis.«

Dziennik ten umieścił odezwę Marszałka Oudinot do Władz Kastylji, w której wzywa te Władze, ażeby obwieściły milicyi i żołnierzom powracającym do domów, że mogą zaufać obronie Francuzkiego woyska, którego iedynym jest zamiarem ocalić szlachetny Naród od nieszczęść, jakie woyno domowa wprowadziła i wszędy prsywrócić porządek, zgodę i pokój.

W Madrycie ogłoszono d. 23. Maia u-
rzędowną wiadomość, że rojalistyczne wojsko
wchodziło do Toledo po potyczce, w której
zbito Konstytucjonistów i wielu zabiło ienców.

Dziennik rozpraw donosi pod d. 23.
Maia z Puycerdy, że d. 15. Miralles (oy-
ciec) Naczelnik oddziału wojska Wiary po u-
porczywym 7 godzin trwającym boju stoczonym
z oddziałem konstytucyjnym przybyłym z Ler-
rydy, odkrywszy poboiowisko trupami konsty-
tucjonistów, uległ nareszcie przeważającej sile
nieprzyjaciela. Żołnierzy jego ścigał, Miral-
les, stracił 100 ludzi, był pojmany, zaprowa-
dzono go do Cerwery, gdzie go stracili Kon-
stytucjonisci, a ze zwłokami jego postawiono
się jeszcze po śmierci.

Wielka Brytania i Irlandya.

W południowej części Irlandyi, trwa-
ją ciągle tak wielkie niepokoje, iż z Edimburga
i Glasgowa wyruszyły tam pułki jeden piecho-
ty a drugi dragonii. Gdy niepokoje te zawsze
wznawiające się, dochodzone są teraz bardzo
ściśle w Izbie Niższej i względem ich ro-
dzaju, mnostwo świadków słuchają, spodziewać
się należy, iż istotnej przyczyny tego złego
dojść, a przeto i skutecznych środków zarad-
czych użyć będzie można.

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy d. 14. Czerwca. —

N. Cesarz i Król nasyłaskawicy zaszczyt-
nie raczył orderem Ś. Stanisława klasy 1szej:
Antoniego Hr. Ostrowskiego, Senatorska Ka-
sztelana Królestwa Polskiego, niemniej Kaspra
Wielogłowskiego, Radcę Stanu nadzwyczaj-
nego, Prezesa Kommissji Województwa
Krakowskiego; — orderem Ś. Włodzimie-
rza klasy 3ciej: Raymunda Rembielińskiego,
Radcę Stanu nadzwyczajnego, Prezesa
Kommissji Województwa Mazowieckiego i Flo-
ryana Barona Kobylinskiego, Prezesa Kom-
missji Województwa Płockiego; — orderem
Ś. Anny klasy 2giej: Darzewskiego, Za-
stępę Dyrektora Jeneralnego w Kommissji Rzą-
dowej Woyny, Czyżewskiego, Wice-Pre-
zesa biura likwidacyjnego i Rembowskiiego,
byłego Prezesa Sądu Kryminalnego; — orde-
tem Ś. Stanisława klasy 3ciej: Daniela Ra-
cihorskiego, Podsejdy Powiatu Jędrzejow-
skiego; — orderem Ś. Stanisława klasy
4tej: Rewę, Audytora pułku Litewskiego,
Jerzego Schramanna, Inspektora górnicze-
go w dozorstwie Olkńsko - Siewierskiem i

Smirnoffa, urzędnika 14stey klasy przy wy-
dziale górnicy Cesarstwa Rossyyskiego, od-
kommenderowanego do arsenału Warszawskiego.

Wczoraj pułki piesze, tak gwardyi Cesar-
sko - Rossyyskiej i Królewsko - Polskiej, iako
też liniowe, składające osadę Warszawską,
wyszły do obozu pod Powązkami, dołąd
także przyciągnęły pułki piesze z innych miast
Królestwa.

R o s s y i a.

W ciągu miesiąca Kwietnia rozporządził
JCMość mocą Ukazu następujące zmniejsze-
nie w wojsku: 1) Drugie bataliony pułków
piechoty drugiej armii, tak równie, iak daw-
niej owe pierwszej armii zmniejszone będą o
1,000 na 400 ludzi, 2) przy pułkach iazdy ca-
łego wojska z każdego cugu oddali się cztery
rzędy (to jest osmiu jeźdźców), do czego nale-
żeć nie będą: trzecia dywizya kiryssierów,
pierwsza i czwarta dragonów, a pierwsze kon-
nych strzelców; 3) przy artyleryi oddali się w
każdej kompanii konie od czterech dział; 4)
wszyscy nie w służbie połowey Maydujący się
inwalidzi dostaną uwolnienie; 5) każdego roku
w całej piechocie rozpusci się do domów z
każdej kompanii po 40 ludzi, a to na 5 mie-
sięcy od 1go Maia aż do 1go Października. —
Wszystkie te zmniejszenia nie rozciągają się
ani na oddział gwardyi, ani na oddział Litew-
ski, ani na oddział Kaukazu, ani nareszcie na
kolonne wojskowe. Wreszcie budżet wydat-
ków królewych rocznie zmniejszony został o 18
millionami w tym Ukazie.

Wchodzący w Petersburgu Dostrze-
gacz bezstronny (*Observateur Impartial*)
umieścił d. 20. Maja, co następuje: „Nikotora
Gazety Niemieckie łączą odwołanie Rossyyskie-
go sprawującego interesa na Dworze Teherań-
skim z politycznymi powodami i skutkami. U-
rzednik ten nigdy odwołany nie był, dla do-
mowych okoliczności wyjechał na czas nieiaki
do Rossyi. Pozwolono mu wszakże zabawić
się czas oznaczony, lecz czyli ón powróci do
swoje miejsce, czyli kto inny tam mianowany
zostanie, też same polecenia, kierujące postę-
pami sprawującego Rossyyskie interesa w Per-
syi i dotąd trwać będą i będą zawsze zgodne
ze sposobem działania, na mocy którego po-
stepnie sobie Cesarz od dwu lat z równą otwar-
tością i wytrwaniem we względzie na zdarze-
nia, które z jego strony niczem spowodowane
nie były.